

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 942/06
26.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa zakonski zastupnik direktor BA i punomoćnik BV, advokat, radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž. I. 2124/05 od 23.12.2005. godine, u sednici održanoj 26.10. 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Pančevu GžI. 2124/05 od 23.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Pančevu P.1080/02 od 1.7.2005. godine usvojen je tužbeni zahtev, pa je poništeno rešenje tuženog br. 432 od 28.11.2002. godine kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu i obavezan tuženi da tužioca vrati na rad. Tuženi je obavezan da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka od 86.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Pančevu Gž I. 2124/05 od 23.12.2005. godine odbijena je žalba tuženog i potvrđena presuda prvostepenog suda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu odredbe člana 399. ZPP, u vezi člana 491. stav 1. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), pa je našao da revizija nije osnovana.

Nema bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a ni drugih bitnih povreda iz člana 398. stav 1. ZPP zbog kojih se revizija može izjaviti.

Tokom postupka je utvrđeno da je tužilac bio zaposlen kod tuženog na radnom mestu majstora održavanja. Rešenjem tuženog od 12.11.2002. godine, tužiocu je prestao radni odnos sa danom 23.9.2002. godine. To je učinjeno zato što se tužilac nije javio na posao u roku od 15 dana nakon isteka odsluženja vojnog roka. Za vreme trajanja vojne obaveze, tužilac je bio povređen zbog čega je bio operativno i bolnički lečen. Nakon izlaska iz bolnice, tužilac je obavestio tuženog da je nesposoban za rad sve dok se lečenje ne završi.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su prema odredbi člana 102. tačka 1. u vezi člana 101. stav 1. tačka 6. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br. 70/01), zaključili da je osporena odluka tuženog nezakonita i poništili rešenje tuženog o prestanku radnog odnosa uz obavezu vraćanja tužioca na rad.

Neosnovano se revizijom ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava iz čl. 102. tačka 1. Zakona o radu, obzirom da tužilac nije opravdao svoju privremenu sprečenost za rad.

Naime, prema odredbi člana 101. stav 1. tačka 6. Zakona o radu poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca, i to ako se zaposleni ne vrati na rad kod poslodavca u roku od 15 dana od dana isteka roka za neplaćeno odsustvo ili mirovanja radnog odnosa u smislu ovog zakona. Odredbom člana 102. Zakona, propisano je da se opravdanim razlogom za otkaz ugovora o radu, u smislu člana 101. ovog zakona, ne smatra privremena sprečenost za rad usled bolesti.

Tužiocu je zbog odlaska u vojsku mirovao radni odnos, on se nije vratio na rad u roku od 15 dana od isteka vojnog roka. Međutim, zbog povreda u vojsci tužilac je bio sprečen da radi o čemu je obavestio svog poslodavca. Kako se u konkretnom slučaju radi o privremenoj sprečenosti za rad usled bolesti tužiocu, shodno članu 102. tačka 1. u vezi člana 101. stav 1. tačka 6. Zakona o radu nije, mogao prestati radni odnos jer nije bilo opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu. Zbog toga je pravilnom primenom materijalnog prava usvojen tužbeni zahtev i poništeno rešenje tuženog o prestanku radnog odnosa.

Vrhovni sud je odlučio kao u izreci na osnovu člana 405. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz